

Dala Demokraten

Publicerad 2017 03 02

Den 1 mars 2017 är startskott för en grym jakt på lodjur med vapen, motorfordon, jakthundar och - återinförandet av plågsamma fällor som varit förbjudna för den skygga lokatten efter detaljerade redovisningar från Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA); om skador, stress och onödigt lidande för fångade lodjur.

Har Naturvårdsverket som nu tillåter detta blivit jägarnas myndighet?

Har Sverige slirat ner i det grumliga diket – djurplågeri?

Det är ofattbart att rödlistade rovdjur som lodjur och varg, tvärtemot EU-lag och Art- och habitatsdirektivet, av inhemska politiker tillåts ingå i ett cyniskt spel på Naturvårdsverkets, Länsstyrelsernas och jägarförbundens lokala schackbräde.

Alla vi som upprörs, och skäms internationellt över detta barbari, verkar ha trillat av brädet för länge sedan.

Länsstyrelse motiverar licensjakt på lodjur uppskattas av många personer i länet som en aktivitet för rekreation och som ett sätt att nyttja en förnyelsebar och eftertraktad naturresurs så väl som fällfångst är en kulturyttring i jaktliga sammanhang och att den kunskapen måste upprätthållas.

Har den naturälskande allmänheten kunskap om hur dessa blodiga och stressande licensjakter och fällfångster går till? Paul McCartney uttrycker det enklare; hade slakterier glasväggar skulle ingen äta kött. Djurskydd för tamdjur har förbättrats – samtidigt sker en katastrofal försämring för vilda djur.

Ser inga ansvariga politiker - utan jaktintresse - igenom glasväggen vad som håller på att hända i Sverige? Väljer man att inte se att Grymhetens Musa bär kamouflagekläder?

Eller är det någonting som är ruttet i Kungariket Sverige?

Mars månad är lodjurens parningstid - då tillåts jägarna hetsa fram eller lura de sällsynta lodjuren in i döden. Med sitt sorgliga lockrop för att hitta kärleken kommer det skygga lodjuret, skogens ensamlevande sagodjur lätt lokaliserar av alla de som inte kartlagt dem i förväg. Övervakningssamhället har intagit naturen!

Eftersom Lo-Katten liknar just en katt, tänker jag på raderna i Baudelaire´s dikt om vilka som hatar katter, som med sin naturliga skönhet framkallar tankar om lyx, renlighet och vällustig sensualism.

Vad det är Naturvårdsverket tänkt på, när de kom på att lokatter skall jagas under parningstiden - känns som grumliga vatten man inte vill titta ner i. Kanske en släng av ailurofobi drabbat både dem och lodjurs-jägarna?

Ett så svårupptäckt djur att Naturvårdsverket återinfört fällfångst av lodjur för garanterad avrättning av försvarslösa fångar; skadade med tänder och klor utslitna och magarna fulla av träflisor.

Hur kan fällor tillåtas för vilda friska djur för att bestialiskt avrätta dem, i ett modernt samhälle?

Nya direktiv från Naturvårdsverket får djur- och naturälskare, fotografer, författare, poeter och konstnärer att krympa. Viltvård har blivit VILTVÅLD.

Lodjurens existensberättigande i myndighetsspråk bryts ner till något som enbart skall förvaltas. Nya direktiv från Naturvårdsverket får djur- och naturälskare, fotografer, författare, poeter och konstnärer att krympa. Viltvård har blivit VILTVÅLD.

Hur långt har politiker och myndighetspersoner kommit från lumen naturale, det som skulle vara människans ursprungliga, medfödda kunskap om fundamentala sanningar?

Vem frågar barnen? De som skall leva vidare med sanktionerad grymhet mot levande varelser? Bjud in barnen – ni får svaren!

Kunde Astrid Lindgren få Ingvar Carlsson att skipa burens hönsen, ställer jag idag frågan; vilken politiker vågar ta tag i detta NU och FÖRBJUDA burens vilda djuren?

Vad händer i jägares hormonbalans när lo- och vargjakter utlyses? När licens gavs för ett lodjur i Värmland; Redan samma morgon tillslöt 30 bilar med 2 personer i varje, det vill säga 60 jägare för att döda ett enda stackars lodjur. Kan Freuds adept sprida ljus över detta?

Rovdjurshat illustreras bäst av jägarna själva. Jagande män och kvinnor poserar fåfängt, öppet och gärna med blodiga djur.

Den glamouriserade jakten i kapitalismens era är också på modet och myndigheterna borde inte bidra till detta. Människor och babianer är enda däggdjuren som profanerar och exponerar sina byten. Skillnaden är att apor inte använder kamera.

Att öronmärka lodjur som en särskilt eftertraktad naturresurs det vill säga tillåta jakt på fläckiga kattdjur i en värld som bannlyst jakt på de stora kattdjuren, liksom handel med deras pälsar - låter skriande tabubelagt i mina öron. Skinn och klor blir jägarnas troféer.

Huvuden kommer att rulla - vems väggar kommer de att pryda?

Eva Stjernswärd